

Marktomroepster van 1961 tot 1980

Toen ik in 1961 marktomroepster werd had ik niet kunnen bedenken dat ik, naast het meestal nogal hectische 'normale' werk, ook - en dan vooral in de zomermaanden en tijdens de overige schoolvakanties - een crèche moest runnen.

Marktkantoor, 1972

Van veel (kleine) kinderen raakten namelijk de ouders zoek. Twaalf kinderen op één ochtend was het record. Het kind werd meestal huilend door een marktbezoeker het marktkantoor binnengebracht, waar het werd getroost, een snoepje kreeg en daarna aan een leegstaand bureau werd geïnstalleerd met een kleurboek en -potloden, in afwachting van de begeleiders van het kind. Die lieten na een bericht via de marktomroep (*'Pietje zit in het marktkantoor op zijn moeder te wachten'*) meestal niet al te lang op zich wachten. Het kind kreeg vervolgens een uitbrander (want: *'waar was je nou?'*) en verliet dus ook vaak weer huilend het marktkantoor.

Een duidelijk Westfries jongetje heeft mij eens bijna de hele ochtend gezelschap gehouden. De tientallen aan de vader gerichte oproepjes hadden niet het minste resultaat. Toen ik tegen het jongetje zei dat zijn vader niet veel haast maakte, zei hij berustend: *'noh, thuis truttelt ie ok altijd zo'*. Tegen het sluiten van de markt arriveerde pa eindelijk en bedankte me allerhartelijkst omdat ik zo fijn op zijn zoontje had gepast....

Over Westfries gesproken: een veehouder stak zijn hoofd om de deur van het marktkantoor en vroeg: *'moid, gooi me roier drs effies deur die toeter'*. *'Wie is dat dan?'* *'Noh, Sjaak Ligtert van Nibbek'*. Dus via de omroepinstallatie expediteur Sjaak Ligthart uit Nibbixwoud verzocht naar het marktkantoor te komen. Er zat op dat moment een verslaggever van een dagblad aan mijn bureau om gegevens te verzamelen voor een artikel over de Purmerender veemarkt en de man was totaal verbijsterd: hij had er geen woord van begrepen. Dus uitgelegd: *'roier'* is *'rijder'* ofwel expediteur en met *'die toeter'* worden de luidsprekers bedoeld die her en der op het marktterrein hingen.

Een oude Westfrie boer kwam het marktkantoor binnen en zei: *'moid, ik ben een skeip kwoit'*. *'Dat is niet zo mooi, was ie gemerkt?'* *'Wat zoi je?'* *'Was uw schaap gemerkt?'*

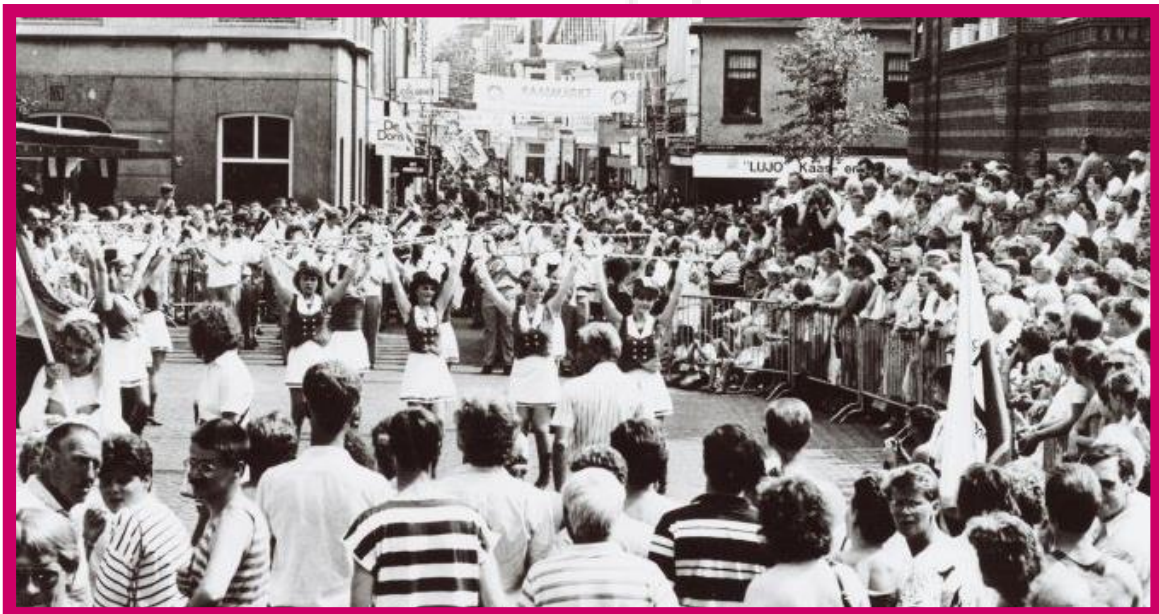
Duidelijk onbegrip aan de andere kant, dus

na even nadenken: *'was dat skeip morken?'* *'Netuurlek, al me skeipen bennen morken'*. Alweer een probleem uit de wereld.....

Ladyspeaker Tijdens De Purmerade

Voor aanvang van het concert altijd even de dirigenten langs om te informeren of er soms wijzigingen in het programma zijn. En toch kan het dan gebeuren dat na de aankondiging van het eerste werk de dirigent zich omdraait, nee schudt en een draaibeweging met zijn handen maakt. *'U gaat eerst iets anders spelen?'* Dirigent knikt. *'Waar begint u dan mee?'* Dirigent steekt 2 vingers op. *'Dus eerst nummer 2 van het programma en daarna dan nummer 1?'* Dirigent schudt opnieuw van nee en steekt 3 vingers op. *'Dus eerst 2, dan 3 en daarna 1?'* Dirigent knikt blij en na aankondiging van werk 2 als eerste, kunnen we dan eindelijk beginnen.

Eén Purmerade werd *'de Purmerade van de Italianen'*. Overal in de stad waar ze optraden hoorde je de Radetzkymars, waarvan alle 34 coupletten met veel enthousiasme werden gespeeld. Tijdens *'hun'* concertavond in De Beukenkamp stonden er veel fans op de tribune met enorme Italiaanse vlaggen te zwaaien. Na mijn eerste aankondiging barstte de muziek in alle hevigheid los en Piebe Bakker, één van de leden van de beoordelingscommissie die naast me zat, zei: *'wat dit is weet ik niet, maar het is niet wat jij aankondigde'*. Hetzelfde gebeurde na het tweede en derde werk, waarop ik verder mijn mond maar heb gehouden, nadat ik eerst had gecontroleerd of ik wel het juiste programma voor me had liggen. Dat ik stilviel is waarschijnlijk door de dirigent niet eens opgemerkt: hij liet zijn orkest vrolijk doorspelen totdat hij erop werd gewezen dat het volgende orkest aan de beurt was. Het was een blije avond.

Purmerade in Purmerend

Amerikaans orkest op het podium zal volgens mijn programma de mars *'Stars and stripes forever'* gaan spelen, maar nee. Na de aankondiging draait de vrouwelijke dirigent zich om en roept over het publiek in mijn richting: *'I've changed my programme'*. Na mijn reactie dat ze me dat niet heeft verteld, roept ze *'I'm telling you now'*. En dat in het meest knauwerige Amerikaans dat je je kunt voorstellen. Uiteindelijk kwamen toch ook nog de Stars and stripes aan de beurt.